

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá diskurzem institucionální kritiky, který sleduje od jeho vzniku až po projevy v dílech Dominika Langa a Romana Ondáka. Postupně sleduje vývoj utopických myšlenek o funkci a výstavbách galerijních a muzejních institucí. Nejprve je rozebrána situace na Západě v době předcházející dvacátému století. Následující kapitoly se zaměřují na české prostředí, a to na vznik a vývoj Národního muzea a Národní galerie. Stručně je také zmíněna diskuze kolem institucionální definice umění, jíž se v 60. letech 20. století v anglo-americké teorii umění věnovali Arthur Danto, George Dickie a Richard Wollheim. Druhou část práce tvoří kapitoly o vzniku a významu děl institucionální kritiky v západním umění, větší pozornost je věnována osobnostem Hanse Haackeho, Marcela Broodthaerse a Michaela Ashera. Poslední podkapitola popisuje kontext institucionální kritiky v Československu, důvody její možné absence, a v neposlední řadě analyzuje vybraná díla českého umělce Dominika Langa a jeho slovenského kolegy Romana Ondáka.